

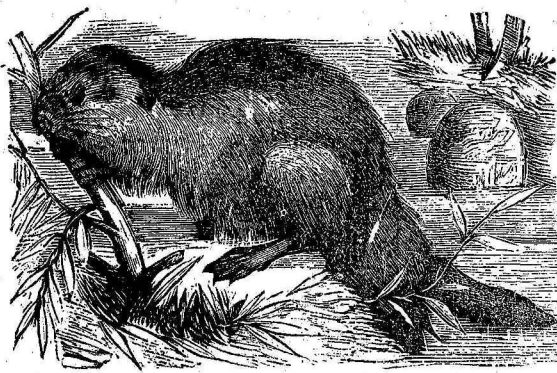
τοπροαιρέτων συνεισφορῶν. Κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν τῆς ἐγκαινιάσεως αὐτοῦ ἦσαν παρόντες 90,000 ἄνθρωποι. Λέγεται ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦτο εἶναι τὸ μεγαλύτερον πάντων τῶν ἐν Εὐρώπῃ. Ὁ Λουθη-
ρος ἱστάμενος ἐν τῇ μέσῳ, καὶ περικυκλοῦμενος ὑπὸ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀναμορφωτῶν τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Βοσνίας, καὶ ὑπὸ ἄλλων σπουδαίων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς του, καὶ ἔχων τὸ γαλήνιον καὶ ἐκφραστικὸν πρόσωπόν του ἐστραμμένον πρὸς τὸν οὐρανὸν κρατεῖ εἰς μὲν τὴν δεξιάν του τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τὴν δὲ ἀριστεράν του ἔχει τεθειμένην ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ του Ἰεροῦ Βιβλίου.

Ὅσοι τῶν μικρῶν ἡμῶν συνδρομητῶν ἀνέγνωσαν τὴν ἱστορίαν τοῦ Λουθήρου θὰ ἐνθυμηθῶσι βεβαίως ὅτι, ὅταν ὁ Λουθερος ἔλαβε τὴν πρόσκλησιν ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον τὸν Ε'. ἵνα παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς προειρημένης ἐθνικῆς Διαιτήτης ἢ συνελεύσεως, οἱ φίλοι του γνωρίζοντες καλῶς τὴν κακίαν καὶ τὸ ἐναντίον αὐτοῦ σφοδρὸν μίσος τῶν ἐχθρῶν του, τὸν ἐσυμβούλευον νὰ μὴ ὑπάγῃ· ὁ Λουθερος ὅμως ἀπεκρίθη εἰς αὐτοὺς μετὰ χριστιανικῆς τῶντι εὐτολμίας καὶ σταθερότητος «καὶ ἂν ἀκόμη ὑπάρχουν ἐν τῇ πόλει Βυρματία τόσοι δαίμονες, ὅσοι κεραμίδες ὑπάρχουν ἐπὶ τῶν στεγῶν τῶν οἰκιῶν τῆς, πάλιν θὰ ὑπάγω» καὶ τῷ ὄντι ὑπῆγεν. Ἐνώπιον ἐκείνης τῆς σθεναρᾶς καὶ περσφύμου συνελεύσεως, ἐν ᾗ ἦσαν παρόντες ὁ αὐτοκράτωρ, οἱ πρίγκιπες, οἱ καρδινάλιοι, ὁ ἀνώτατος κληρὸς τῆς παπικῆς ἐκκλησίας, καὶ πάντες οἱ μεγιστάνες τῆς Γερμανίας ἐπαρουσιάσθη ὁ ταπεινὸς οὗτος καὶ καταπεφρονημένος μοναχὸς, καὶ ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρῶν καὶ κατηγόρων του, ἐὰν ἦτο εἰσὶ μὲν νὰ ἀναίρῃ τὰ ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθέντα καὶ δημοσιευθέντα δόγματα «ὄχι», ἀπεκρίθη· «ἐκτός ἐὰν καταπισθῇ ὅτι σφάλω, διὰ μαρτυριῶν ἐκ τῶν Ἀγίων Γραφῶν, ἢ διὰ μέσου ἰσχυρῶν καὶ λογικῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἀποδείξεων» ὅχι δὲν δύναμαι καὶ δὲν θέλω ἀναίρῃ οὐδὲν, διότι εἶναι ἀνάρμοστον καὶ ἐπισηφάλες διὰ τὸν χριστιανὸν νὰ εἴπῃ τι ἐναντίον τῆς συνειδήσεώς του. Εἰπὼν ταῦτα, καὶ ἔπειτα περιβλέψας εἰς τὰ πρόσωπα τῶν πολυαριθμῶν ἐκείνων ἀκρατῶν, τῶν ἐχόντων τὴν ζωὴν του εἰς τὰς χεῖρας τῶν προσέθεσεν ἀταράχως τοὺς ἐξῆς ἀξιωματικὸν λόγους καὶ λίαν σθεναροὺς λόγους, οἵτινες καὶ τὴν σήμερον ἀκόμη ἠλεκτρίζουν τὸ αἷμα πάντων τῶν ἀγαπώντων τὴν ἀλήθειαν, τὴν δικαιοσύνην καὶ θρησκείαν ἐλευθερίαν καὶ καθαρὰν. «Εἰς τοῦτο ἐπιμένω, δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλο τι· εἴθε ὁ Θεὸς νὰ με βοηθήσῃ. Ἀμήν!»

ΟΥΔΕΝ ΚΡΥΠΤΕ.

Παιδίον τι μικρὸν, μόλις ἑπταετὲς, κατὰ τὴν ἀπου-

σίαν τῶν γονέων του ἐκ τῆς οἰκίας, ἐδυντρίφεν ἐξ ἀπροσεξίας πολυτίμῳ τι σκεύος. Ὅταν τὸ ἑσπέρας ἐπέστρεφεν ὁ πατὴρ του ὡμολόγησεν εἰς αὐτὸν τί ἔκαμεν· εἶπεν ὅτι πολὺ λυπεῖται διὰ τὴν ὁποίαν ἐπροξένησε ζημίαν, καὶ ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θὰ φερθῇ οὕτω πως, καὶ παρακάλεισε τὸν πατέρα του νὰ τῷ συγχωρήσῃ τὸ σφάλμα του. Ὁ πατὴρ του μετὰ χαρᾶς ἔπραξεν οὕτω· καὶ εἶπεν εἰς αὐτὸ ὅτι τὸ ἀγαπᾷ καὶ ὅτι ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ σκεύους, ἐπειδὴ ὡμολόγησεν εὐκρινῶς τὴν ἀλήθειαν. Τὴν ἐπιούσαν πρωΐαν εἰς ἐκ τῆς οἰκογενείας ἡρώτης τὸ μικρὸν παιδίον ἐὰν ὡμολόγησεν εἰς τὸν πατέρα του ὅτι ἔπραξε τὴν προτεραίαν· μάλιστα, ἀπεκρίθη τὸ παιδίον, καὶ ὁ πατὴρ μου, ἐσυγχώρησε τὸ σφάλμα μου, καὶ ἐγὼ ἐγνώριζα ὅτι ἤθελε τὸ συγχωρήσει, διότι ἡ Ἀγία Γραφή λέγει, Ὁ κρύπτων τὰς ἀμαρτίας αὐτοῦ δὲν θέλει εὐδοθεῖ· ὁ δὲ ἐξομολογούμενος καὶ παρατῶν αὐτὰς θέλει ἐλεηθῇ. (Παροιμ., κβ'. 13.) (Ἐκ τοῦ Ἀστ τῆς Ἀνατολῆς.)

Ο ΚΑΣΤΩΡ.

Ὁ κάστωρ κατοικεῖ πλησίον τῶν ὑδάτων, τρώγει ἰχθύας, καραβίδας καὶ πρὸ πάντων τοὺς μαλακοὺς φλοιοὺς τῶν ὑδροβίων δένδρων· οἱ ὀπίσθιοι αὐτοῦ πόδες ἔχουσιν ἀντὶ δακτύλων ἰσχυρὰν μεμβράναν, ἥτις τῷ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ κολυμβᾷ. Τὸ χρῶμα τοῦ κάστορος εἶναι συνήθως μελαγχροινόν· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ μέλανες, μάλιστα δὲ καὶ κατάλευκοι. Εἰς τὰς ἀπωτάτας χώρας τῆς Βορείου Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς οἱ κάστορες ἀνεγείρουσι παρὰ τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν προχώματα, ἐντὸς τῶν ὁποίων κατασκευάζουσιν τὰς τρώγλας των, εἰς τὰς ὁποίας κατοικοῦσιν οἰκογενειακῶς.

Οἱ κάστορες, θέλοντες νὰ κόψωσι δένδρον τι συνέρχονται τοσοῦτοι τὸν ἀριθμὸν, ὅσοι ἀπαιτοῦνται ἀναλόγως τῆς παχύτητος τοῦ δένδρου· κόπτουσι δὲ τοῦτο δάκνοντες αὐτὸ ἀλληλοδιαδόχως διὰ τῶν ὀδόντων καὶ διὰ μὲν τῶν χονδρῶν κλάδων τῶν δέν-

δρων κατασκευάζουσι τοὺς πασσάλους τῶν προχωμάτων, διὰ δὲ τῶν μικρῶν πλεκομένων καὶ ἀλειφόμενων διὰ λιπαρᾶς τινος γῆς, πληροῦσι τὰ κενὰ τούτων.

Οἱ κάστροι μεταχειρίζονται τὴν οὐρὰν τῶν ὡς σκάφην πρὸς μεταφορὰν τοῦ πηλοῦ εἰς τοὺς φραγμοὺς, καὶ ὡς μυστήριον διὰ τὴν προσαρμογὴν αὐτῆς. Τὰ θεμέλια τῶν φραγμῶν τούτων ἔχουσι συνήθως τριῶν μέχρι τεσσάρων μέτρων πάχος, ὅπερ βαθμηδὸν ἐλαττούμενον ἀπολήγει εἰς ἓν καὶ μόνον καὶ τὸ μὲν πρὸς τὸ βεῦμα μέρος τοῦ φραγμοῦ ἔχει ἐπιράνειαν κεκλιμένην, τὸ δὲ ἀντίθετον κάθετον διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου κατασκευάζουσι καὶ τὰς καλύδας, τὰς ὁποίας οἰκοδομοῦσι συνήθως ἐπὶ πόλων. Τὸ σχῆμα τούτων εἶναι στρογγύλον ἢ ὠσειδές, καὶ ἡ στέγη τῶν θολωτῇ. Τὸ δ' ἐσωτερικόν των κονίανμα γίνεται δι' ἀργίλλου μετὰ τσαύτης ἀκριβείας, ὥστε οὐδὲ τὸ παραμικρὸν φῶς εἰσέρχεται τὰ δύο τρίτα τῶν καλυθῶν εὐρίσκονται ἐκτὸς τοῦ ὕδατος. Εἰς τὸ μέρος δὲ τοῦτο κατοικεῖ ὁ κάστωρ στρωννύων αὐτὸ διὰ φύλλων καὶ οὐδέποτε διαποθέτων ἀκαθαρσίας ἐντὸς αὐτοῦ. Εἰς τὰς συνήθεις καλύδας κατοικοῦσιν ὀκτὼ ἕως δέκα κάστροι· σπανιώτατα δὲ εὐρίσκονται καλύδαι περιέχουσαι μέχρι τριάκοντα· διὰ τὴν συγκοινωνίαν δ' ἐδκολώτερον, κατασκευάζουσι τὰς καλύδας των πλησίον ἀλλήλων. Ἐκ τῆς γειτνιάσεως δὲ ταύτης τῶν καλυθῶν ἀποτελεῖται εἰδὸς τι χωριδίου.

Ἡ οἰκοδομὴ τῶν καλυθῶν καὶ ἡ προμήθεια τῶν τροφῶν γίνονται πρὸ τοῦ χειμῶνος. Ἐκαστος κάστωρ ἔχει μίαν κοινὴν ἀποθήκην δι' ὅλην του τὴν οἰκογένειαν. Εἰς τὰς χώρας ἐν αἷς ἀποκατεστάθισαν ἄνθρωποι, τὰ ζῶα ταῦτα ἀπολέσαντα τὴν ἐπιδεξιότητα τοῦ κατασκευάζειν καλύδας καὶ τὴν ἀξιοθαύμαστον κοινωνικότητα των, ζῶσι μεμονωμένα ἐν τῇ μακρῇ λαθυρινθοειδῶν ὑπονόμῳ, τοὺς ὁποίους ἀνορύττουσι παρὰ τοὺς ποταμούς.

Ἐκ τοῦ λεπτοῦ τριχώματος τοῦ κάστωρος κατασκευάζονται οἱ μεγάλοι ἀξίας ὀμώνυμοι πίλοι.

Τὸ γένος τῶν καστῶρων, ἐλαττούμενον ὁσημέραι, εὐρίσκεται ἤδη περιορισμένον εἰς τὰς ἐρήμους καὶ ἄπρωτάς χώρας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς. Ὑπάρχουσιν ὅμως ὀλίγοι τινὲς ἔτι καὶ νῦν ἐν Λαγκεδόκῃ τῆς Γαλλίας καὶ ἐν ταῖς νήσοις τοῦ Ῥοδανοῦ.

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΑΙ Η ΜΕΡΙΜΝΑ.

Ἡ διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεὸν ἐγκάρδιος προσευχὴ εἶναι τὸ μόνον δραστήριον φάρμακον τὸ θεραπεῖον τὴν μέριμναν ἧτις προξενεῖ πολ-

λὺς ἀνησυχίας εἰς τὸν ἄνθρωπον. Διατοῦτο ὁ Ἀπόστολος Πέτρος λέγει· « Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ῥίψατε ἐπ' αὐτόν, διότι αὐτὸς φροντίζει περὶ ὑμῶν. » Εἰς ὅποιαιδήποτε περιστάσεις καὶ ἂν εὐρίσκησai ἐμπιστεύου πάντοτε εἰς αὐτὸν καὶ ἀναμφιδόλως θὰ εὕρῃς εἰρήνην. Ἡ προσευχὴ σου δὲ συνοδεύεται πάντοτε μετ' εὐχαριστίας καὶ μετ' εὐλογίας. Ἀντὶ τὰ ταράττησαι καὶ νὰ ἀδημονῇς δι' ἐκεῖνα, τὰ ὅποια δὲν ἔχεις, εὐχαρίσται καὶ ὁμολογεῖς τὸν Θεὸν δι' ὅσα ἔχεις.

Ο ΚΑΛΟΣ ΠΟΙΜΗΝ

Ὁ καλὸς Ποιμὴν πῶς κράζει
Τὰ ἀρνία τρυφερά·
Εὐμένως· τ' ἀγκαλιάζει,
Τί ἀγάπη! τί χαρά!
Εἰς τοὺς ὤμους τὰ σηκώνει,
Κι' ἐκ κινδύνων φοβερῶν,
Πανενδόξως τὰ λυτρώνει,
Καὶ ἐκ πάντων τῶν ἐχθρῶν.
Ποῖα εἶναι τὰ ἀρνία;
Ποῦ νὰ εὕρωαι βοσκήν;
Πόθεν εἶν' ἡ σωτηρία;
Ποῖος ὁ καλὸς ποιμὴν;
Φίλοι μου, μὴ ἀπατάσθε
Τὰ ἀρνία εἰσθε σεῖς·
Εἰς τὸν κόσμον δὲ πλανᾶσθε
Καὶ δὲν εἰσθε εὐτυχεῖς.
Τὸν ποιμένα νῦν ζητεῖτε;
Ὁ Χριστὸς εἶν' ὁ ποιμὴν.
Μὲ χαρὰν ἀρροσθεῖτε
Τὴν γλυκεῖάν του φωνήν. Π. Π. Ζ. Κ.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Τρεῖς γυναῖκες ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου εἰς τὴν γενεαλογίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν· αἱ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν ἐθνικαί· ποταὶ εἶναι;
2. Διὰ ποίας ἐκφράσεως ἡ παρθένος Μαρία ὠμολόγησεν αὐτὴν ἁμαρτωλήν;
3. Εἰς ποῖον μέρος τῆς Ἀγίας Γραφῆς τελευταῖον γίνεται μείναι περὶ τῆς παρθένου Μαρίας;